

Makovecz Hallgatói Ösztöndíjprogram

Élménybeszámoló

Nagy Donát

Vasárnap este érkeztem meg Kolozsvárra. A Sapientia hallgatói önkormányzatából ketten vártak az állomáson és autóval elvittek az egyetem épületéig, ahol megkaptam a szállásom kulcsát és a mágneskártyát. Ezután a kollégiumba mentünk, ahol - mivel nagyon fáradt voltam és megzavart az időeltérés is, szinte egyből elaludtam.

Másnap reggel 8-ra mentem az egyetemre, hogy megismerkedjek fogadótanárommal (Dr. Tonk Szende), valamint azzal a mesterszakos hallgatóval (Rápó Eszter) akinek a munkáját nyomon követhettem a kint eltöltött időszakban. Megmutatták az egyetem épületét és bemutatottak az ottani oktatók és diákok egy részének. A kolozsvári campusra körülbelül 370-en járnak így a hangulat nagyon családisnak találtam. Jó volt látni, hogy milyen közvetlen a kapcsolat a tanárok és a tanulók között. Az ismerkedést követően utam a tanulmányi titkárságra vezetett. Itt elintéztük az adminisztrációs és pénzügyi dolgokat. Délután maradt egy kis szabadidőm, így elterveztem, hogy körbenézek a városban. A gazdasági osztályon kaptam egy napszemüveget, egy bögrét, egy térképet, és egy esőkabátot. Délutáni kiruccanásomra két tárgyat vittem magammal. A napszemüveget és a térképet. A napszemüveget elég intenzíven használtam is. Korábbi tapasztalataim alapján úgy a legjobb megismerni egy várost, ha az ember csak bolyong – mászkál benne. Ezen a téren sikerült új tapasztalatokat szerezni. 3 óra bolyongás után melyből másfelet a város elhagyatott panel épületei között töltöttem keserű szívvel, de elővettem a térképet és szépen hazaindultam. A hazaút körülbelül 1 óra volt, így további program nem volt kérdéses erre a napra.

Kedden a fogadótanárom javaslatára meglátogattam a botanikus kertet. Nagy élmény volt. Itt végre tudtam használni a fényképezőgépet és tudtam pár igazán jó képet készíteni. Az üvegház számomra különösen szép volt. A botanikus kertet követően célom a legközelebbi bolt felkutatása volt. Sikerült is megtalálnom a kollégiumtól 15 perc sétára levő Lidl-t. Bevásároltam estére ásványvízből (a szállásomon a víz minősége hagy némi kívánnivalót maga után), és vettem pár konzervet is. Az este folyamán csináltam egy csilis-babot. Mivel az előző napon igen elfáradtam inkább a következő napra tartogattam erőmet.

Eszter kedden elutazott előadásokat tartani egy természettudományi konferenciára, de hál'istennek nekem sem kellett unatkoznom, mivel szerdán volt a Sapientia Kolozsvári Karának kari TDK-ja. Itt sok érdekes előadást hallgattam, melyek főleg természetvédelemmel és geológiával kapcsolatosak voltak.

Csütörtökön és pénteken a Kárpát-medencei Környezettudományi Konferenciának adott otthont az egyetem, így ezt a két napot előadások hallgatásával töltöttem. Főbb témakörök az ökológia, mikrobiológia és hulladékgazdálkodás voltak. Ugyan az általam

választott szakokhoz nem kapcsolódnak szorosan, még is nagyon élveztem, mert amúgy is érdekelnék ezek a témakörök.

A hétvégém békésen telt. Találkoztam az egyik kint tanuló ismerőssémmel, így megismerhettem Kolozsvár éjszakai életét, ahol mint kiderült a techno stílusú zene a legkedveltebb. Szombatra már a Lidlbe mászkálás is rutinszerűvé vált.

A következő hetet egy ökológia órával indítottuk egy fás legelőn. Ez az óra nagyon tetszett, mert az ökológiai-gazdálkodás a szívem csücske. Gyönyörű helyen voltunk. Sajnos a film pont akkor fogyott el a gépemből, így fényképezni ott nem tudtam.

Hétfő éjjel indultunk Eszterrel Csíkszeredába. Utazásunk oka az volt, hogy a kolozsvári campuson nincs olyan jól felszerelt labor, mint Csíkban. Érkezésünk napján az ottani kari TDK fogadott. Itt is sok környezet-tudománnyal kapcsolatos információval gazdagodtam. A délután folyamán megismerkedünk a kampusszal, majd este 7-ig a laborban voltunk. Kb. 5 óra vonaton alvás után aznap se kellett arra gondolnom, hogy mit csináljak az este folyamán.

Másnap reggel a laborban kezdtünk. Növények segítségével vontunk ki színezék anyagokat vízből. Ehhez a témakörhöz nagyon hasonlít Eszter kutatása is, ugyanis ő tojáshéjjal végzi ugyanezt a kísérletet. Ebédidőben elmentünk pizzázni, majd egyből visszamentünk az egyetemre. Itt megmutatták az addig még nem látott söröző laboratóriumot. Nagyon hevesen vert a szívem, de ez hamar csillapodott a laborba visszaérve. Este elmentünk egy kávézóba meginni egy sört. Jó volt az itteni emberek egy részével megismerkedni. Örömmel datáltam, hogy nagyon sokat járnak Magyarországra különböző tanulmányutak, konferenciák és nyaralás keretén belül is.

Csütörtökön a szokásos monoton labormunkát egy délutáni rögtönzött teleplátogatás törte meg. A Csíkszeredai Sapientia dékánjának férje személyesen vitt el a kb. 80 egyedet számláló szarvasmarha telepére. Véleményem szerint szakmailag példaértékűek. Jó volt valakivel gazdálkodásról beszélni. Este elmentünk egy kocsmába, ahol az egyik kedvenc zenekarommal kötöttem szorosabb ismeretséget, majd az éjjeli vonattal izgatottan indultam vissza Kolozsvárra, ugyanis szüleim a testvérem és a barátnőm másnap meglátogattak.

Volt annyi bátorságom, hogy gyalog elinduljak a városon belülről megbeszélt találkozási pontra. Ugyan térkép volt nálam, próbálkozásom kudarcba fullad. Egy taxit választottam mentőkártyaként. Kolozsváron nagyon olcsók a taxik. (Ezt a közlekedési módot az első héten a buliból hazamenet is igénybe vettem.) Mivel csak 2 saroknyira mentünk így tényleg nem volt valami nagy összeg. Nagyon örültem, hogy 2 hét után láthatom a hazaiakat. A hétvége alatt ellátogattunk egy templomba, valamint a Tordai-hasadékhöz. Ekkorra már a központban tájékozódtam annyira jól, hogy rám merték bízni magukat vendégeim. Vasárnap este indultak haza.

Hétfőn locsolandó lányok híján úgy döntöttem, hogy kipihenem a hétvégét és felkészülök a keddi éjszakai utamra, mely Uzonba, Eszterhez vezetett.

Érkezésemmel szinte azonnal az áprilisi hó is megérkezett. A környékben megnéztünk pár falut (pl.: Kovásznát), de sajnos Brassóba nem jutottam el. A vendéglátóim igen melegszívűek voltak. Öröm volt náluk vendégeskedni.

Pénteken reggelre visszaérem Kolozsvárra. Szinte az egész hétvégémet a központban töltöttem. Kávézókbán, sörözőkben és gyorséttermekben.

Hétfőtől szinte az összes időmet lekötötte Eszter kutatása. Mely már a korábban említett „Színezékanyagok eltávolítása tojáshéj segítségével” volt. Izgalmas volt látni és megélni egy ilyen szintű kutatást.

Szombaton egy rögtönzött búcsú bulival köszöntem el az ott megismert barátoktól. Vasárnap hajnalban indultam vissza. Bevallom őszintén, szívesen. A honvágy, az honvágy.

Összegezve nagyon jól éreztem magam, és úgy érzem nyitottabb lettem több féle tudomány felé is, ami csak előnyömre válhat. Kicsit talán önállóbb is lettem, bár ezzel sose volt nagy problémám. Sajnos az itthoni egyetem részéről csalódásként éltem meg a lassú információáramlást, de egy ekkora élmény után nem sokat gondolok erre.